

Dosarul nr. 2rac-50/22
2-18185042-01-2rac-01032022

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) L. Ciubotaru
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu

Î N C H E I E R E

06 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni
”Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr. 1”, reprezentată de avocatul Cotruță
Pavel,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată ”Madion-Nord” împotriva Societății pe Acțiuni ”Coloana
Mobilă Mecanizată de Montaj nr. 1” cu privire la încasarea datoriei și a
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2020,

c o n s t a ț ă :

La 10 septembrie 2018, SRL ”Madion-Nord” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SA ”Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr. 1” cu privire la
încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, SRL ”Madion-Nord” a menționat că în perioada iulie
2006 – ianuarie 2007, a prestat SA ”Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr. 1”
servicii cu macaraua RDC 25 în valoare de 257 766 de lei, însă pentru serviciile
prestate, pârâtul a achitat numai suma de 116 691 de lei.

Faptul respectiv se probează prin Actul de verificare și constatare a datoriilor
la situația din 01 octombrie 2007, semnat de reprezentanții ambelor părți.

De asemenea, a specificat că în perioada 29 februarie 2009 – 30 decembrie
2010, a furnizat pârâtului energie electrică în sumă totală de 62 651,81 de lei, însă
a fost achitată numai suma de 24 213 lei.

Ca urmare, la situația din 31 decembrie 2010, soldul datoriei totale a pârâtului
pentru serviciile prestate în perioada iulie 2006 – ianuarie 2007 și pentru energia

electrică furnizată în perioada 29 februarie 2009 – 30 decembrie 2010 a constituit suma de 155 129,56 de lei.

La fel, în perioada 31 ianuarie 2011 – 30 decembrie 2014, a furnizat pârâtului energie electrică în sumă totală de 38 996,48 de lei.

În perioada respectivă, pârâtul a achitat suma de 145 249,79 de lei.

Deci, la situația din 31 decembrie 2014, soldul datoriei totale a pârâtului pentru serviciile prestate în perioada iulie 2006 – ianuarie 2007 și pentru energia electrică furnizată în perioada 29 februarie 2009 – 30 decembrie 2014 a constituit suma de 194 126,04 lei, fapt ce se atestă prin Actul de verificare și constatare a datoriilor la situația din 31 decembrie 2014.

Totodată, reclamantul a invocat că în perioada 31 ianuarie 2015 – 30 iunie 2016, a furnizat pârâtului energie electrică în sumă de 55 455,26 de lei, precum și a confecționat piese din tablă în sumă totală de 17 176,22 de lei.

În perioada anilor 2015 – 2016, pârâtul a achitat suma de 47 394 de lei, iar după data de 05 iulie 2016 a încetat să mai efectueze plăți în contul stingerii datoriilor acumulate.

Astfel, la 29 septembrie 2017, a expediat pârâtului o pretenție, prin care a solicitat achitarea benevolă a datoriei restante în sumă totală de 194 128 de lei, însă prin răspunsul din 24 octombrie 2017, pretenția a fost respinsă.

SRL "Madion-Nord" a solicitat încasarea de la SA "Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr. 1" a sumei de 194 128 de lei cu titlu de datorie și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 20 februarie 2019, s-a admis demersul înaintat de reprezentantul SA "Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr. 1" și s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Madion-Nord" ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție (f.d. 132-138 Vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2019, s-a admis recursul declarat de SRL "Madion-Nord", s-a casat încheierea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 20 februarie 2019 și s-a emis o nouă încheiere, prin care:

S-a respins excepția de tardivitate ridicată de SA "Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr. 1" și s-a remis cauza în aceeași instanță pentru examinare în fond (f.d. 174-184 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 16 decembrie 2019, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Madion-Nord".

S-a încasat de la SA "Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr. 1" în beneficiul SRL "Madion-Nord" suma de 194 128 de lei cu titlu de datorie restantă pentru serviciile prestate și energia electrică furnizată în perioada iulie 2006 – 30 iunie 2016, suma de 5 880 de lei cu titlu de taxă de stat la depunerea acțiunii și suma de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică (f.d. 212-218 Vol. I).

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că SRL „Madion-Nord” a prestat SA „Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr.1” servicii cu macaraua RDC 25 în sumă totală de 257 766 de lei.

SRL „Madion-Nord” în baza facturilor fiscale eliberate în perioada 27 februarie 2009 – 30 iunie 2016, a livrat SA „Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr.1” energie electrică în sumă totală de 157 103,55 de lei.

În baza facturii FB5759972 din 20 iulie 2015, SRL „Madion-Nord” a prestat SA „Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr.1” servicii de confecționare a șaibelor din tablă în sumă de 17 176, 22 de lei.

Potrivit procesului-verbal de verificare a decontărilor reciproce din 01 octombrie 2007, actelor de verificare din 31 decembrie 2014 și 31 decembrie 2017, SA „Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr.1” a achitat parțial datoria pentru serviciile prestate și livrarea energiei termice în baza facturilor menționate, iar la 31 decembrie 2017, datoria constituia 219 362, 61 de lei.

Instanța de fond a reținut că raporturile juridice între părți au apărut în temeiul facturilor fiscale eliberate în perioada 30 octombrie 2006 – 30 iunie 2016.

SA „Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr.1” în calitate de cumpărător și beneficiar a serviciilor a achitat parțial prețul energiei livrate de SRL „Madion-Nord” în baza facturilor fiscale eliberate în perioada 27 februarie 2009 – 30 iunie 2016 și a serviciilor prestate în baza facturilor fiscale din 30 octombrie 2006, 30 noiembrie 2006, 31 ianuarie 2007 și 20 iulie 2015, datoria restantă potrivit actului din 31 decembrie 2017 a constituit suma de 219 362, 61 de lei.

Instanța de judecată conchisă că cerința SRL „Madion-Nord” cu privire la încasarea de la SA „Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr.1” a datoriei pentru serviciile prestate și energia electrică furnizată în perioada 27 februarie 2009 – 30 iunie 2016 în mărime de 194 128 de lei este întemeiată și urmează a fi admisă, iar argumentele pârâtului cu referire la faptul că raporturile juridice între părți puteau avea loc doar în baze contractuale, nu pot fi reținute.

La fel, instanța de fond a considerat ca fiind neîntemeiate afirmațiile reclamantului că SRL „Madion-Nord” urma să demonstreze că a prestat careva servicii cu macaraua RDC 25, în situația în care aceasta niciodată nu a deținut un asemenea utilaj.

La caz, instanța a reținut că SRL „Madion-Nord” prin facturile fiscale nr.DM424241 din 30 octombrie 2006, nr.SY0698063 din 30 noiembrie 2006 și SY0698085 din 31 ianuarie 2007, probează că a prestat SA „Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr.1” servicii cu macaraua RDC 25, iar potrivit procesului-verbal de verificare a decontărilor reciproce din 01 octombrie 2007, SA „Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr.1” recunoaște prestarea de către SRL „Madion-Nord” a serviciilor cu macaraua RDC 25 în perioada iulie 2006 – ianuarie 2007.

Mai mult ca atât, SA „Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr.1” nu a prezentat probe că SRL „Madion-Nord” niciodată nu a deținut macaraua RDC 25.

Referitor la termenul de prescripție invocat de pârât, instanța de judecată a menționat că prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2009, s-a respins excepția de tardivitate ridicată de SA „Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr.1” și cauza s-a remis cauza în aceeași instanță pentru examinare în fond.

Prin urmare, termenul a început să curgă începând cu data de 06 octombrie 2017, iar acțiunea a fost depusă în instanța de judecată la 10 septembrie 2018.

Cu referire la cheltuielile de judecată, instanța a reținut că prin ordinul de plată nr.12 din 19 februarie 2018, se confirmă că SRL „Madion-Nord” a achitat taxa de stat în sumă de 5 880 de lei, iar prin ordinul de plată din 22 noiembrie 2019, se confirmă că SRL „Madion-Nord” a achitat BAA „Ariadna Dodi” onorariu pentru serviciile de asistență juridică în sumă de 10 000 lei, care în opinia instanței este reală și rezonabilă.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2020, s-a respins cererea de recuzare depusă de reprezentantul SA ”Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr. 1”, avocatul Cotruță Pavel, judecătorului Curții de Apel Chișinău Liuba Pruteanu (f.d. 67-72 Vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, s-a respins apelul declarat de SA ”Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr. 1”, reprezentată de avocatul Cotruță Pavel și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 decembrie 2019.

La 27 septembrie 2021, SA ”Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr. 1”, reprezentată de avocatul Cotruță Pavel, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel încheierii Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2020.

Recurentul, în motivarea recursului a menționat că la examinarea cauzei, instanța de apel a încălcat normele de drept procedural-inadmisibilitatea participării repetate a judecătorului la judecarea aceleiași cauze.

Or, judecătorul Liuba Pruteanu urma să se abțină de la examinarea apelului din motiv că a participat la examinarea recursului depus împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 februarie 2019, care s-a finalizat cu respingerea excepției de tardivitate și cu remiterea cauzei în prima instanță pentru examinare în fond.

La fel, recurentul a invocat că la examinarea cauzei, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

Mai mult ca atât, urmează a fi considerate ca fiind tardive pretențiile pecuniare rezultate din pretinsele obligații de plată scadente până la data de 09 septembrie 2015.

De asemenea, a specificat că reclamantul nu a prezentat contractele în baza cărora pretinde că ar fi avut loc livrările, iar în lipsa acestora este imposibil de stabilit termenul de plată.

SA ”Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr. 1” a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, casarea încheierii instanței de apel din 26 noiembrie 2020 privind respingerea cererii de recuzare a judecătorului Liuba Pruteanu, casarea hotărârii instanței de fond cu restituirea cauzei la rejudecare sau cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind tardivă și neîntemeiată.

La 01 martie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, însă date referitor la recepționarea de către intimat a cererii de recurs, la materialele cauzei lipsesc.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 14 septembrie 2021.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 27 septembrie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SA "Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr. 1", reprezentată de avocatul Cotruță Pavel, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea pe Acțiuni "Coloana Mobilă Mecanizată de Montaj nr. 1", reprezentată de avocatul Cotruță Pavel.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh